

Hver her. Det var allerede nærvæd, at Ordføreren i det forrige Rigsdagsmøde ikke stadigt kunde være tilstede her i Thinget, thi han var i højeste Grad bebyrdet med Forretninger, og udførte i en væsentlig Grad næsten alene Udvalgets Forretninger, fordi hver Enkelt ikke kunde overkomme at faae det gjort; jo mere man siger — og man har sagt det her —, at der med Hensyn til de enkelte Posteringer kræves en nøiagtig Undersøgelse, jo mindre kan man undvære et større Antal Kræfter, og den Klage, der har været ført mod Inddelingen i Underudvalg, kan man undgaae. Jeg nævnte for samtlige Bygningsarbejder; jeg skal yderligere nævne de Fabrikker, som ere under Statens Opfygt og Bestyrelse, navnlig Frederiks-værk, Porcellainsfabrikken &c.; vi vide, at ogsaa disse kræve en særskilt Undersøgelse; fremdeles er der Meget i Domænevæsenet, som kræver en meget alvorlig Undersøgelse; Forst-væsenet og Skovvæsenet trænger ligeledes dertil i den allerhøjeste Grad, men ved 9 Medlemmer vil man ikke kunne skaffe en Fordeling, som er tilstrækkelig hertil. Der foreligger endvidere iaar en ganske ny Sag, om jeg forstod den ærede Finantsminister rigtigt. Vi have nemlig andraget paa, at Inventarielister skulle staffles tilveie over Statens Besiddelser, over hvad Staten eier; men alene disse Inventarielister, som (efter hvad jeg antager) komme frem som Bilag til Finantslovens Behandling, ville give et Medlem mere end Nok at gjøre. Vi ville endvidere faae mange Indsigelser gjorte imod Pensioneringen, i Anledning af flere af de Reductioner, som ere foretagne; jeg skal selv bringe adskillige frem, som ere overladte til mig. Det er af yderste Vigtighed, at disse Sager gennemgaaes alvorligt, men et enkelt Medlem kan ikke overkomme det. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), som i denne Retning gjorde sig overordentlig Flid isfor, skal selv indrømme, at det næsten overgik hans Kræfter at kunne gjøre det fuldstændigt. Jeg er fuldt overbevist om, at et Udvalg af 15 Medlemmer, som benyttes godt, og hvori Forretningerne fordeles rigtigt, vil udrette langt mere, end et Udvalg af 9 Medlemmer, og gjøre det meget bedre. Derhos maa man lægge Mærke til, at en

Rigsdag ogsaa skal have Die for Fremtiden, men ethvert Udvalg, som Finantsudvalget, bliver tildeels en Skole for de Medlemmer, der ere deri; den ene dør eller forsvinder, og den anden skal træde istedet derfor, og det er da langt bedre at beholde et Antal af Medlemmer, som allerede have en vis Erfaring, saa at der kun behøves faa nye Medlemmer, end at have et ringe Antal af mere erfarne Medlemmer, og faae en større Deel nye til; jo mindre Udvalget er, jo mere er det udsat for at begynde med et indskrænket Antal prøvede Kræfter, og derimod faae en stor Tilgang af uforsøgte Folk; jo større Udvalget er, jo mindre vil denne Fare være. Jeg har tidligere, naar der har været Spørgsmaal om et Udvalg, foreslaaet, at hele Thinget skulde gaae i Udvalg; det skulde jeg gjøre endnu, dersom jeg havde mindste Haab om, at det vilde skee; det vilde efter min Mening være den rigtigste Maade at behandle Finantsloven paa, men jeg har allerede faa ofte erfaret, at det ikke lykkes her i Thinget, og jeg er ikke af dem, der stadigt prøve paa at faae min Mening sat igjennem, naar den 2 eller 3 Gange er bleven vist tilbage. Til det Slags Folk hører jeg ikke.

Rosenørn: Jeg skulde være meget villig til at gaae ind paa det Forslag, som den ærede Taler, der nu satte sig, sidst omtalte, og som tidligere ofte har været paa Bane, nemlig at forvandle hele Thinget til et Udvalg; men, som bekendt, kan dette aldeles ikke finde Sted ifølge Forretningsordenen. Jeg har ofte stemt for, at en Sag gif til første Behandling her i Thinget, og stemmer altid derfor, naar det er mig paa nogen Maade klart, at Thinget strax, uden anden Bistand end den, som Acterne selv frembyde, kan oversee Sagen i dens Almindelighed; thi det er jo en Prøvelse i Sagens Almindelighed, som skal skee ved den første Behandling; men med Hensyn til Finantsloven, da forholdet det sig, som allerede bemærket, at den først faaer sin almindelige Charakter ved Undersøgelsen af Enkeltheder, hvoraf følger, at man ikke med nogen sand Nytte kan udtale sig om Finantsloven i dens Almindelighed, uden et meget nøie Kjendskab til Enkelthederne. Derfor vil jeg i Almindelighed foretrække først